

نویسنده: شیبان مهاندرا راجا «Shivan Mahendraraja»
منبع و تاریخ نشر: کریدل «2026-05-11».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

پایگاه‌های آمریکا یی باز نمی‌گردند: حملات ایران دکترین غرب آسیای واشنگتن را بازنویسی می‌کند

***US bases are not coming back: Iran's strikes
rewrite Washington's West Asia doctrine***

برچیدن سپر پایگاهی آمریکا توسط ایران، ضعف اصلی نظم منطقه‌ای
واشنگتن را آشکار می‌کند: زیرساخت‌های اشغال آن دیگر نمی‌تواند از
خود محافظت کند.

***Iran's dismantling of the US base shield exposes the central
weakness of Washington's regional order: its occupation
infrastructure can no longer protect itself.***

عکاسی توسط کریدل

با اشاره به آهنگ «زادگاه من» از بروس اسپرینگستین: «تهران می‌گوید این پایگاه‌ها می‌روند، / و به زادگاه شما. دیگر پسران بر نمیگردند.»

مقاله واشنگتن پست در (۶ مه ۲۰۲۶) با عنوان «تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهند که ایران دارایی‌های نظامی ایالات متحده را بسیار بیشتر از آنچه گزارش شده است، هدف قرار داده است» یک اعتراف با تأخیر بود - بر اساس اطلاعات فاش شده از وزارت دفاع ایالات متحده (DOD) و جامعه اطلاعاتی واشنگتن - که ایران خسارات قابل توجهی به دارایی‌های ایالات متحده وارد کرده است. با این حال، واشنگتن پست تنها بخشی از داستان را روایت می‌کند.

واشنگتن پست «۱۰۹» تصویر از صدها تصویر ماهواره‌ای منتشر شده توسط رسانه‌های ایرانی را بررسی کرد که صحت آنها را می‌توان «با مقایسه آنها با تصاویر با وضوح پایین‌تر از سیستم ماهواره‌ای اتحادیه اروپا، کوپرنیک، و همچنین تصاویر با وضوح بالا از پلنت در صورت وجود» تأیید کرد.

این گزارش به گونه‌ای تنظیم شده بود که آسیب به ۲۱۷ سازه و ۱۱ قطعه تجهیزات را آشکار کند و آسیب پذیری پایگاه‌های ایالات متحده را برجسته کند، در عین حال که میزان خسارات و پیامدهای آن را برای حضور نظامی ایالات متحده در غرب آسیا پنهان می‌کرد.

این گزارش به پیامدهای تخریب رادارها، شکست دکترین دیرینه ایالات متحده یا حملات علیه پایگاه‌های عراق - بیش از ۶۰۰ پایگاه - که عملاً پایگاه‌های ایالات متحده را از این کشور بیرون راند، نپرداخت.

داستان بزرگتر این است که این پایگاه‌ها ممکن است به هیچ وجه بازسازی نشوند. آنها در معرض خطر هستند، هزینه کمرشکنی دارند و اکنون در محدوده حملات اثبات شده ایران قرار دارند.

نقشه‌ای که پایگاه‌ها و بنادر ایالات متحده در غرب آسیا را که توسط ایران هدف قرار گرفته‌اند، نشان می‌دهد.

حفاظت از نیروها ابتدا شکست خورد «حفاظت از نیروها» یک دکترین نظامی است و در نشریه مشترک ستاد مشترک شماره ۳-۱۰ که نیروهای نظامی را ملزم به رعایت آن می‌کند، گنجانده شده است. دفترچه راهنمای میدانی ارتش ایالات متحده شماره ۳-۱۹/۱ این دکترین را اینگونه توضیح می‌دهد:

«حفاظت از نیروها شامل اقداماتی است که از اقدامات خصمانه علیه پرسنل وزارت دفاع (از جمله اعضای خانواده)، منابع، تأسیسات و اطلاعات حیاتی جلوگیری می‌کند یا آنها را کاهش می‌دهد. این دکترین، اقدامات تهاجمی و دفاعی را هماهنگ و همزمان می‌کند تا نیروی مشترک بتواند ضمن تضعیف فرصت‌ها برای دشمن، به وظایف خود عمل کند. این شامل دفاع هوایی، فضایی و موشکی؛ دفاع [NBC] هسته‌ای، بیولوژیکی و شیمیایی؛ ضد تروریسم؛ عملیات اطلاعاتی دفاعی؛ و امنیت نیروها و ابزارهای عملیاتی می‌شود.»

تلفات منجر به بررسی دقیق عمومی و مخالفت در نیروهای مسلح می‌شود. از این رو، در مراحل اولیه جنگ‌های عراق و افغانستان، وزن بیش از حدی به حفاظت از نیروها داده شد. محسن رضایی، فرمانده سابق سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران مستقیماً بر این آسیب‌پذیری تأکید کرده و هشدار داده است که تجاوز مجدد ایالات متحده می‌تواند منجر به غرق شدن کشتی‌های آمریکایی، کشته شدن سربازان و اسارت تعداد زیادی از نیروها شود.

غذای آماده برای محافظت از پرسنل و خانواده‌ها، در داخل یا خارج از پایگاه ضروری است. ایالات متحده نیز قادر به محافظت نبود. فرماندهی مرکزی ایالات متحده (CENTCOM) با انتقال پرسنل به خارج از پایگاه‌ها و داخل هتل‌ها، جان اعضای خدمات را نجات داد، اما این امر ایمنی چندانی ایجاد نکرد. سیا و ارتش تا هتل‌ها ردیابی شدند. پهپادهای شهید-136 تحویل «سرویس اتاق» را در امارات، عراق، کویت و بحرین انجام می‌دهند - همانطور که ویدیوهای بی‌شمار در تلگرام نشان می‌دهند. [عناصر و محتوای ردیابی مسدود شده اند. تنظیمات فایرفاکس مانع از ردیابی شما در وبسایت‌ها یا استفاده از این محتوا برای تبلیغات شده است] محتوا از جاسازی مسدود شده: IRUSIQ ⚡ -

حمله پهپادی و تلاش برای ترور افسران ارتش ایالات متحده که در هتلی در اربیل اقامت داشتند. 6 (@MonitorX99800) MonitorX - pic.twitter.com/TmWBEriq8f
مارس 2026 حفاظت از پایگاه‌ها حفاظت از پایگاه‌ها زیرمجموعه‌ای از حفاظت از نیروها است. این شامل، از جمله، دفاع از پایگاه‌ها در برابر موشک‌ها و پهپادها می‌شود - اما این کار را نمی‌توان انجام داد. پایگاه‌های غرب آسیا طی دهه‌ها توسعه یافتند؛ بخش عمده‌ای از این گسترش پس از سال 2001 برای حمایت از جنگ جهانی علیه تروریسم (GWOT) پس از 11 سپتامبر انجام شد. هدف اعلام شده برای این پایگاه‌ها - و حفظ آنها پس از GWOT - "مهار ایران" بود.

برنامه‌های موشکی و پهپادی ایران در یازده سپتامبر ساده بودند، اما در پی سخنرانی «محور شرارت» جورج بوش، رئیس‌جمهور سابق آمریکا (۲۹ ژانویه ۲۰۰۲)، تحقیق و

توسعه گسترش یافت. از سال ۲۰۰۲-۲۰۰۳، پایگاه‌های موشکی زیرزمینی متعددی - که در جنگ رمضان ثابت شد بمب‌های «سنگرشکن» نفوذناپذیرند - حفاری و ساخته شدند

فناوری‌های ایران در سال ۲۰۲۶، دکتترین‌ها و فناوری‌های دفاعی مربوط به سال‌های ۲۰۰۱-۲۰۰۲ را در هم کوپید. ایالات متحده چگونه می‌تواند پایگاه‌های خود را حفظ کند در حالی که می‌داند زرادخانه ایران برتر است؟ سامانه‌های پدافند هوایی نمی‌توانند از پایگاه‌های ایالات متحده دفاع کنند و قدرت آتش نیروی هوایی ایالات متحده نمی‌تواند پرتاب‌های موشکی ایران را سرکوب کند

نظرسنجی

- * - روشن‌ترین درس از حملات ایران به پایگاه‌های آمریکا چیست؟
 - * - پایگاه‌های آمریکا در غرب آسیا اکنون به تعهدات استراتژیک تبدیل شده‌اند
 - * - کشورهای میزبان باید از استقرارهای آینده آمریکا خودداری کنند
 - * - واشنگتن باید دکتترین دفاع هوایی خود را اصلاح کند
 - * - ایران به دوران پایگاه‌های بلامنزاع آمریکا پایان داده است
- ۴۰ رأی، ۵ روز و ۱۳ ساعت باقی مانده
نقشه حمله ایران

DefenceMat@ طرح حمله را تجزیه و تحلیل کرد و نشان داد که چگونه ژنرال‌های ایرانی از یک کمپین اشباع هوشمندانه و چندلایه که جنگ الکترونیکی، پهپادها و موشک‌های کروز و بالستیک را با هم ترکیب می‌کرد، برای بارگذاری بیش از حد و تضعیف شبکه‌های دفاعی «شناسایی-تصمیم‌گیری-درگیری» ایالات متحده استفاده کردند. این استراتژی سرکوب «شبکه محور» از SEAD یا DEAD سنتی (سرکوب یا نابودی پدافند هوایی دشمن) پیشی گرفت.

به زبان ساده، این بدان معناست که ایران ابتدا با از بین بردن شبکه رادارها، رادوم‌ها (دیش‌های ماهواره‌ای پوشیده شده با مواد محافظ) و سیستم‌های فرماندهی و کنترل در سراسر منطقه، ایالات متحده را کور کرد. پایگاه‌ها عملاً بی‌دفاع مان

شکل ۱: تصویر ماهواره‌ای از رادار آسیب‌دیده AN/FPS-132 در ام دهال، قطر، پس از هدف قرار گرفتن توسط ایران.

برای روشن شدن موضوع، رادوم رادار هشدار اولیه AN/FPS-132 در ام‌دهال قطر، رو به ایران قرار داشت تا پرتاب موشک‌ها را شناسایی کند، به شبکه سراسری منطقه هشدار دهد و پرتابه‌ها را ردیابی کند. این رادار در روز اول جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران (28 فوریه) منهدم شد. این رادار تنها رادار AN/FPS-132 در غرب آسیا بود.

یک باتری رهگیر پدافند هوایی حرارتی ارتفاع بالا (THAAD) منهای رادار AN/TPY-2 آن، یک زینت گران‌قیمت است - مگر اینکه به یک رادار AN/TPY-2 جدید متصل باشد. هفت رادار AN/TPY-2 در سراسر غرب آسیا وجود داشت؛ دو، احتمالاً سه رادار سالم مانده‌اند. چندین رادار پاتریوت (AN/MPQ-53/65) نابود یا آسیب دیده‌اند.

فناوری پیشرفته ایران

رسانه‌های غربی بر تصاویر ماهواره‌ای متمرکز هستند. با این حال، انواع ماهواره‌ها متنوع هستند. به عنوان مثال، مدل‌هایی که برای نقشه برداری سه بعدی زمین (TERCOM)، اطلاعات الکترونیکی (ELINT) یا رله داده طراحی شده‌اند.

TERCOM موشک‌های کروز ایرانی را هدایت می‌کند. ELINT سیگنال‌های الکترونیکی را جمع‌آوری می‌کند و با مثلث بندی آنها با ماهواره‌های دیگر، منابع انتشار فرکانس رادیویی (RF) را مکان‌یابی می‌کند. ماهواره‌های رله به سرعت به ایستگاه‌های زمینی مخابره می‌کنند؛ از این رو، داده‌ها «در لحظه» هستند.

شکل ۲ فناوری مورد استفاده ایران را نشان می‌دهد. به مستطیل زرد توجه کنید: یک تحلیلگر ادعا می‌کند که این یک فریب AN/TPY-2 است. اگر افسران اطلاعاتی ایران صرفاً برای هدف‌گیری به تصاویر متکی بودند، ممکن بود فریب خورده باشند. اما فریب نادیده گرفته شد و رادار استتار (آشپانه؛ بالا) و سایر ساختمان‌ها هدف قرار گرفتند.

ایران بدیهی است که به فناوری‌های پیشرفته تشخیص فضایی دسترسی دارد که امضای RF رادار پنهان را شناسایی می‌کند. اثر انگشت الکترونیکی رادار AN/TPY-2 توسط ماهواره‌ها مکان‌یابی شد و مختصات هدف در رایانه داخلی پرتابه برنامه‌ریزی شد.

انهدام رادار AN/TPY2 سامانه ضد بالستیک نادر ارتش تروریستی کودک کش آمریکایی مستقر در امارات

شکل ۲: تصاویر ماهواره‌ای از سایت رادار AN/TPY-2 در امارات متحده عربی قبل و بعد از حمله ایران، که خسارات ناشی از آن را نشان می‌دهد

مثال آخر، انهدام یک هواپیمای آواکس (سیستم هشدار و کنترل هوابرد) E-3 Sentry در عربستان سعودی است. ایالات متحده پس از اینکه پایگاه‌های نزدیک تر به ایران غیرقابل استفاده شدند، به پایگاه هوایی شاهزاده سلطان در عربستان سعودی، تقریباً ۶۶۰ کیلومتر از جنوب ایران، عقب‌نشینی کرد. هواپیماهای E-3 Sentry - که تعداد انگشت‌شماری از آنها وجود دارد - پس از دست دادن رادارهای زمینی، با عجله از ایالات متحده مستقر شدند. E-3 حامل یک رادار AN/APY-2 (در داخل روتودوم) است.

در شکل ۳، می‌توانیم باند فرودگاه (نوار سیاه شده با لاستیک) را ببینیم؛ E-3 در مسیر تاکسی متقاطع - احتمالاً پس از فرود - به سمت مسیر تاکسی موازی در حال حرکت است.

این موضوع جنبه‌هایی از قابلیت‌های ایران را آشکار می‌کند که مطمئناً افسران اطلاعاتی ایالات متحده را نگران کرده است: یک پهپاد ایرانی (احتمالاً آرش-۲) به عمق عربستان سعودی نفوذ کرد (ناشناس ماند؟ اما بدهی است که سرنگون نشد)؛ داده‌های بلادرنگ را از ماهواره‌ای روی E-3 در حال حرکت دریافت کرد؛ سپس پهپاد کامیکازه - احتمالاً با استفاده از یک جستجوگر الکترواپتیکی برای شناسایی بصری و قفل کردن به هدف و اصابت دقیق به روتودوم "از روی دماغه". شاهکار بزرگی بود. هیچ حاشیه خطایی وجود نداشت.

شکل ۳: تصویر ماهواره‌ای از یک هواپیمای E-3 Sentry منهدم شده در پایگاه هوایی شاهزاده سلطان در عربستان سعودی پس از حمله ایران

برایان هوک، نماینده ویژه سابق ایالات متحده در امور ایران، جمهوری اسلامی را به سخره گرفت و ادعا کرد که از «ماکت‌ها» و «تصاویر فتوشاپی» سلاح‌ها استفاده می‌کند. ژنرال آمریکایی جی ریموند، ماهواره بومی ایران، نور-۱، را به عنوان «بیک وب کم معلق در فضا» مورد تمسخر قرار داد. احتمالاً امروز پوزخند نمی‌زنند.

بازسازی ممکن است شکست بزرگتری باشد

ناشناخته‌های زیادی برای تخمین هزینه‌های بازسازی ۱۶ پایگاه وجود دارد، به خصوص از آنجایی که میزان آسیب‌ها مشخص نیست. کشورهای میزبان و ایالات متحده میلیاردها دلار در طول دهه‌ها کمک کرده‌اند. بیشتر هزینه‌های ایالات متحده طبقه‌بندی شده است. در مجموع، صدها میلیارد دلار هزینه شده است که با توجه به دلار ۲۰۲۶، نجومی خواهد بود.

آیا ایالات متحده می‌تواند هزینه‌های هنگفتی را متحمل شود؟ کشورهای میزبان ممکن است با توجه به ضررهای اخیر درآمد خود، برای پرداخت آن مشکل داشته باشند. یک مورد خراب شده، از موانع بازسازی آموزنده است: رادار ام دهال در سال ۲۰۱۳ برای قطر ۱/۱ میلیارد دلار هزینه داشت.

هزینه جایگزینی احتمالاً دو برابر است؛ تخمین‌ها نشان می‌دهد که ساخت رادار جدید AN/FPS-132 5 تا 7 سال طول می‌کشد - با فرض اینکه چین عناصر کمیاب زمین

(RRE) را که برای کل اکوسیستم دفاعی ایالات متحده حیاتی هستند، بفروشد. به همین دلیل است که دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده، در مورد RREها ایراد می‌گیرد.

سوال مهم این است که آیا کشورهای میزبان خواهان بازگشت ایالات متحده خواهند بود؟ این پایگاه‌ها امنیت را تأمین نکرده‌اند - کاملاً برعکس. "امنیت برای همه یا امنیت برای هیچ‌کس" از زمان آغاز جنگ شعار ایران بوده است.

حفاظت از نیروها برای دکنترین نظامی ایالات متحده حیاتی است. انتظار نمی‌رود بازسازی پایگاه‌ها تا زمانی که وزارت دفاع فناوری‌هایی را برای محافظت از پایگاه‌ها و پرسنل در برابر سلاح‌های ایران ابداع کند، انجام شود. وزارت دفاع تحت این دیدگاه شونیستی که ایالات متحده "برتری تکنولوژیکی" نسبت به دشمنان خود دارد، تلاش کرده بود، اما "بهترین" سیستم‌های آمریکایی - رادارهای باندهای X، THAAD، پاتریوت - توسط برتری فکری و تکنولوژیکی ایران شکست خوردند. پایگاه‌های ایالات متحده در غرب آسیا بدون بحث‌های معنادار در کنگره و وزارت دفاع در مورد نقاط ضعف پدافند هوایی، آسیب‌پذیری شبکه‌های راداری و قرار گرفتن پرسنل آمریکایی در معرض تلفات، نمی‌توانند به وضعیت قبل از جنگ بازگردند. این بحث محدود به غرب آسیا نیست، بلکه به پایگاه‌های ایالات متحده که برای «مهار روسیه» و «مهار چین» ساخته شده‌اند، اشاره دارد.

تد لیو، نماینده مجلس، نیز در همین راستا گفت: «من نمی‌توانم از بودجه بیشتر برای [وزارت دفاع] حمایت کنم تا زمانی که آنها بر اساس درس‌هایی که از جنگ ایران آموخته‌ایم، استراتژی جدیدی ارائه دهند. زیرا وقتی ما با دشمنان هم‌سطح مانند چین و روسیه سر و کار داریم، ایالات متحده با مشکلات بزرگی روبرو خواهد شد.»

----- **با تقدیم سلامها** «21-06-2026» -----